

УДК 81'373.45:34:001.4 (043.2)

Казимова Л.

Національний авіаційний університет, Київ

ЗАПОЗИЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ СЛІВ В ЮРИДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ

З роками в наше мовлення входять все більше і більше іноземних слів. Деякі вважають це негативним явищем, пояснюючи, що ми псуємо чисту українську мову, «забруднюючи» її чужими словами. Але більшість фахівців не згодні з таким твердженням. За їх за підрахунками, кількість іншомовних слів у складі української лексики не перевищує дванадцяти відсотків, тобто твердження про засилля запозичених слів в українській мові є перебільшенням. Така частка запозичень не може становити загрози самобутності мови.

Як знаємо, була спроба одного з фахівців очистити українську медичну термінологію від іноземних слів. Вона не дістала ніякої підтримки, адже це мало не дуже належний вигляд, наприклад, пропонувалося здійснити такі зміни: очник – замість окуліст; дрібноживцезнавець – замість мікробіолог; вухоносогорлянокзнавець – замість отоларинголог; гоп'як – замість пульс.

Не обійшла вплив іноземних мов і юридична сфера. Як відомо, джерелом формування термінів, що позначають особливі юридичні поняття, було римське право. Більшість римських юридичних термінів дійшло до наших днів, ставши надбанням багатьох сучасних законодавчих систем. У юридичній практиці широко вживаються латинські терміни *алібі*, *декрет*, *делікт*, *адвокат*, *кворум*, *контракт*, *мандат*, *юриспруденція*, *юстиція* та ін. Крім того, що майже вся відповідна термінологія заснована на латинських визначеннях, так періодично ж юридична мова доповнюється і англійськими термінами. Наприклад, термін «брокер», який має місце не тільки в юридичній, а в інших сферах, Юридична енциклопедія подає широке пояснення його – «посередник при укладанні договорів, що виступає від імені клієнта, одержуючи за це від них матеріальну винагороду».

Дуже багато термінів іншомовного походження спостерігається у сфері конституційного права. Це запозичення із латинської, грецької, французької, англійської, німецької, іспанської, італійської, ісландської, івритської, монгольської, фінської, казахстанської, шведської, норвезької, голландської, датської, мови африкаанс, сербської, хорватської, польської, арабської.

В основному це слова латинського та грецького походження. Частина цих термінів увійшла в українську мову за посередництвом романо-германських мов або за посередництвом слов'янських мов. Із латинської мови запозичено такі терміни конституційного права як: абдикація (зречення); акт (дія); делегація (визнання), тощо.

Отже, запозичення іншомовних слів в українській мові у будь-якій сфері не є негативним явищем, а навпаки, показує взаємозв'язок одного народу з іншим; це дозволяє іноземцям, спілкуючись з українцями, використовувати терміни рідною для них мовою, і вони знатимуть, що їх прекрасно зрозуміють.

Науковий керівник: Онуфрійчук Г.І., викладач